

מצב קשה

חשבון במכולת
 למטה: אלי, המבוגר מבין האחים הוא האחראי לרישום הוצאות הבית. מוצרי הצריכה בבית צנועים מאד. את הקניות הגדולות עושים בשוק המקומי. בסוף החודש מתחלקים בהוצאות.

ויעקוב מצאנו את הבית הזה. דרשו 2800 לירות לחודש, ותשלום מראש. לא היה כסף, ונכנסנו לחובות.

אלי עובד כחשמלאי, משכורתו 9,000 לירות לחודש. בתרבע עובדת כמוכרת בחנות השק"ם. שכרה החודשי — 4,500 לירות. יצחק נהג משאית והכנסתו כשכיר מסתכמת ב־9,000 לירות לחודש. אתי פקידה, 5,000 לירות לחודש.

יעקב הוא זגג שכיר, 10 אלפים לירות לחודש. דליה, שהשתחררה מהצבא ערב החתונה עדיין לא מצאה מקום עבודה.

משתדלים

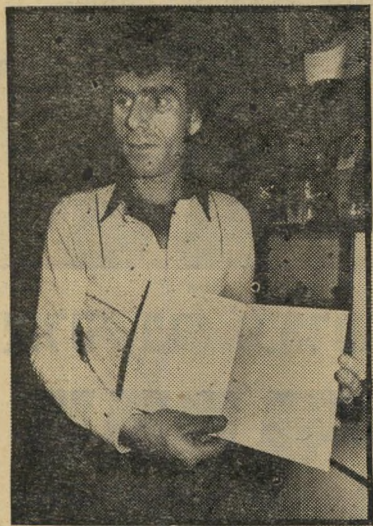
לחייך

ה תוכניות לזוגות צעירים אינן מתאימות להם. אף לא לזוג אחד מ"השלושה יש סכום התחלתי, כנדרש, ור אין להם אפשרות לשלם את המשכנתות הגבוהות, הצמודות לדולר, שמציע משרד (המשך בעמוד 48)

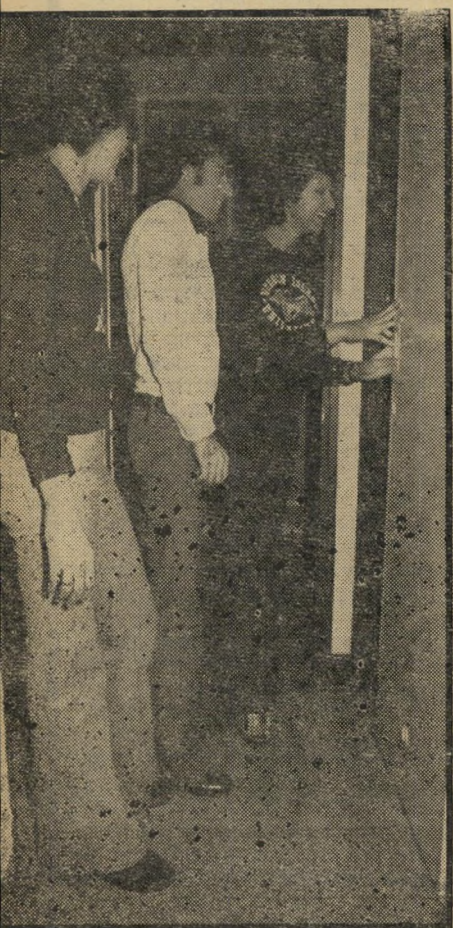

מסביבם: „אין לנו כל סיכוי לצאת מהמצב המזעזע הזה. אין לנו חסכוניות ואין לנו אפשרות לשלם משכנתאות של משרד השיכון. הם נותנים משכנתא בריבית צמודה ואנו לא נוכל לעולם להחזיר אותה.“

שתיהן מתגוררות ירה אחת, קטנה ור בפתח תקוה. בעליהן

תור
 (למטה) בשעה 5 בבוקר מתו עוררים כולט, „מנסים לסדר תור לחדר השירותים“, מסבירה דליה.

צפיפות באמבטיה
 אלי מסתרק ויעקוב מצחצח שיניים. „קשה להסתדר במקום כליכ צפוף, אך אף אחד לא אומר מילה, בולעים הכל.“

צפיפות באיטבת
 דליה מטאטא ובתשבע מנגבת את הכלים. „אנחנו אוהבות אחת שנייה, אבל לפעמים, יש חשק להתפנק, להיות לבד עם הבעל.“